

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 46-47

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἰς τὴν πρώτην πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν τοῦ τρίτου ἐπισκόπου Ρώμης Κλήμεντος (92—101 μ.Χ.)¹, εἰς τὸ τέλος καὶ πρὸ τοῦ ἐπιλόγου, ὑπάρχει ὡραία προσευχή, καταλαμβάνουσα τὰ κεφάλαια 59—61 τῆς ἐπιστολῆς. Ἡ προσευχὴ αὕτη, περιέχουσα αἰτήματα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ κόσμου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τοῖς παθήμασιν ἄνωθεν χορηγήσεως ὑπομονῆς καὶ ἐγκαταθέσεως, καθίσταται ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἐπίκαιρος καὶ ἀξία νὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν πιστῶν καὶ νὰ ἀναπέμπηται καὶ πάλιν. Πρὸς μείζονα κατανόησιν ταύτης θὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς μορφῆς αὐτῆς.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου² πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἀναφανειῶν ἐν αὐτῇ ἐρίδων καὶ ἐπαναφορᾶν τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς τάξεως. Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς αὕτη ἐγγραφή ἐν καιρῷ διωγμῶν, πιθανώτατα δὲ κατὰ τοὺς ἐπὶ Δομιτιανοῦ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 92—96 μ. Χ. ἐκραγένας. Ἐν Κορίνθῳ ἡ ἐπιστολὴ ἔτυχεν εὐγνώμονος ἀποδοχῆς καταταχθεῖσα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπισκόπου Κορίνθου Διονυσίου (περὶ τὸ 170 μ. Χ.) μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐν τῇ λατρείᾳ ἀναγινωσκομένων ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀναγνωσμάτων³.

Ὡς παρετηρήθη ἤδη¹ ἡ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς προσευχὴ δὲν ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Κλήμεντος, ἀλλ' ἀσφαλῶς εἶναι προγενεστέρου αὐτοῦ, ληφθεῖσα ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ ἐν χρήσει οὔσης λειτουργίας. Ἐρωτᾶται μόνον ἂν ἡ προσευχὴ, ὡς ἔχει ἐν τῇ ἐπιστολῇ, εἶναι ἐλευθέρου ἀπόδοσις εὐχῆς τινος τῆς ἐν Ρώμῃ ἐν χρήσει οὔσης λειτουργίας ἢ εἶναι ἕξ αὐτῆς κατὰ λέξιν εἰλημμένη. Ὁ R. Knopf ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ τῶν σημειωθέντων ἔργων του φαίνεται ἀποκλίνων μᾶλλον ὑπὲρ τῆς γνώμης καθ' ἣν πρόκειται περὶ κατὰ λέξιν δανεισμοῦ, ἐνῶ ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἔργῳ, τῷ καὶ

1. Εὐσεβίου, ἐκκλ. ἱστ. III, 8,1

2. Εὐσεβίου, ἔ. ἀ. «ἦν ἐκ προσώπου τῆς Ρωμαίων ἐκκλησίας τῇ Κορινθίων διευτώσατο», δηλ. ὁ Κλήμης.

3. Παρ' Εὐσεβίου ἔ. ἀ. IV, 23,11 «τὴν σήμερον οὖν Κυριακὴν ἁγίαν ἡμέραν διηγάγομεν, ἐν ἣ ἀνέγνωμεν ὑμῶν τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔξομεν ἀεὶ ποτε ἀναγινώσκοντες νοθεύεσθαι, ὡς καὶ τὴν προτέραν ἡμῖν διὰ Κλήμεντος γραφεῖσαν».

4. R. Knopf, Die Lehre der zwölf Apostel, die zwei Clemensbriefe, Tübingen, 1920, σ. 137, τοῦ αὐτοῦ παρὰ E. Hennecke, Handbuch zu den ntlischen Apocryphen, Tübingen, 1904, σ. 188. Ἀντιθέτου γνώμης εἶναι ὁ E. von der Goltz, Das gebet in der ältesten Christenheit, 1901, σ. 192 ἔξ.

νεωτέρῳ, κηρύσσεται ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως, καθ' ἣν ἡ εὐχὴ αὕτη εἶναι ἐλευθέρου ἀπόδοσις¹.

Ὡς δύναται τις ὅμως ἐκ προσεκτικωτέρας τοῦ κειμένου ἐξετάσεως νὰ συναγάγῃ ἡ εὐχὴ αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ἐλευθέρου ἀπόδοσιν, ἀλλὰ τούναντίον ἔχει ληφθῆ κατὰ λέξιν ὑπὸ τοῦ Κλήμεντος. Διότι ἡ πρώτη πρότασις τῆς προσευχῆς, ἀρχομένη διὰ τῶν λέξεων «ὅπως τὸν ἀριθμὸν τὸν καθηριθμημένον τῶν ἐκλεκτῶν **αὐτοῦ** ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ διαφυλάξῃ ἄθραστον», εἶναι συντεταγμένη ὡς καὶ αἱ δύο ἐπόμεναι εἰς τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἐνῶ εὐθύς ἀπὸ τῆς τετάρτης πρότασεως ὁ Κλήμης, ἀκολουθῶν τὸ πρὸ αὐτοῦ κείμενον καὶ εἰθισμένος ὢν εἰς τὸν καθιερωμένον τῆς εὐχῆς τύπον, συνεχίζει ὡς ἔξης «ἐλπίζειν ἐπὶ τὸ ἀρχέγονον πάσης κτίσεως ὄνομά σου, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ γινώσκειν σε τὸν μόνον ὑψίστον ἐν ὑψίστοις κλπ.». Ἀπευθύνεται, δηλαδή, πλέον πρὸς τὸν Κύριον εἰς δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον, ἐνῶ εἶχεν ἀρχίσει τὴν προσευχὴν εἰς τρίτον. Ἡ ἐξάρτησις ἐπομένως τῆς προσευχῆς τῆς ἐπιστολῆς ἐκ τινος εὐχῆς καθιερωμένου τύπου εἶναι προφανής. Τούτου δοθέντος ἐπιτρέπεται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ τύπος οὗτος δὲν ἦτο μόνον ἐν Ρώμῃ γνωστός, ἀλλὰ καὶ ἐν Κορίνθῳ, ἐφ' ὅσον ἄνευ ἐτέρου τινος ὁ Κλήμης ἀρχεται τῆς εὐχῆς ταύτης, προϋποθέτων αὐτὴν γνωστὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐπιστολῆς. Ὅτι δὲ πρόκειται περὶ τύπου εὐχῆς γνωστοῦ οὐ μόνον ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἴχνη αὐτοῦ ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῷ VIII βιβλίῳ τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν, ἐν τῇ καλουμένῃ «λειτουργίᾳ τοῦ Κλήμεντος»². Τοιοῦτοτρόπως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ τοῦ τέλους τοῦ ἀ' μ. Χ. αἰῶνος παραδίδεται εἰς ἡμᾶς εὐχὴ ἐκ τῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἀναγομένων, θέτουσα ἡμᾶς εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν εὐσέβειαν τῶν χριστιανῶν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ κειμένου δὲν καθίσταται φανερόν εἶναι ἂν ἡ εὐχὴ εἶναι ἀκεραία κατὰ τὴν ἀρχὴν. Πάντως κατωτέρω θὰ παρατεθῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν οὐχὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ γνωστῷ κειμένῳ, ἀλλ' ὡς εἶναι δυνατόν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας προϋποθέσεις, νὰ ἀποκατασταθῇ, τῶν διορθώσεων τιθεμένων ἐντὸς ἀγγυλῶν.

Ἡ ὅλη εὐχὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον, ἀρχόμενον διὰ δοξολογίας πρὸς τὸν Θεόν, περιλαμ-

1. ἔ. ἀ. σ. 137. 138.

2. Παρὰ Paul Drews, Untersuchungen über die sogen. clementinische Liturgie im VIII. Buch der apostolischen Konstitutionen, I. Die clementinische Liturgie in Rom, 1906. Περαιτέρω βιβλιογραφίαν ἴδε παρὰ R. Knopf, ἔ. ἀ. σ. 138.

βάνει δεήσεις ὑπὲρ ἐπιτεύξεως ἐπιγείων ἀγαθῶν. Τὸ δεύτερον, ἀρχόμενον ὡσαύτως διὰ δοξολογίας πρὸς τὸν Κύριον («Σὺ τὴν ἀένναον τοῦ κόσμου σύστασιν διὰ τῶν ἐνεργουμένων ἐφανεροποίησας κλπ.), περιέχει ἱκεσίας ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ὑπὲρ τῆς προστασίας ἐν τοῖς διωγμοῖς, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὁμοιοῦς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐπίσης καὶ ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγουμένων τοῦ λαοῦ, τὸ ὅλον δὲ κλείει διὰ δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας.

Ἡ προσευχή

«Τὸν ἀριθμὸν τὸν καθριθιμημένον τῶν ἐκλεκτῶν [σου] ἐν ἔλῳ τῷ κόσμῳ [διαφύλαξον] ἄθραυστον, [δημιουργέ] τῶν ἀπάντων διὰ τοῦ ἡγαπημένου παιδός [σου] Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ [ἐκάλεσας] ἡμᾶς ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς ἐπίγνωσιν δόξης ὀνόματός [σου], ἐλπίζεις ἐπὶ τὸ ἀρχέγονον πάσης κτίσεως ὄνομά σου, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ γινώσκειν σε τὸν μόνον ὕψιστον ἐν ὑψίστοις, ἅγιον ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενον τὸν ταπεινοῦντα ὕβριν ὑπερηφάνων, τὸν διαλύοντα λογισμοὺς ἔθνων, τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ τοὺς ὑψηλοὺς ταπεινοῦντα τὸν πλουτίζοντα καὶ πτωχίζοντα, τὸν ἀποκτείνοντα καὶ ζῆν ποιοῦντα, μόνον εὐεργέτην πνευμάτων καὶ θεὸν πάσης σαρκός τὸν ἐπιβλέποντα ἐν ταῖς ἀδύσσοις, τὸν ἐπόπτην ἀνθρωπίνων ἔργων, τὸν τῶν κινδυνευόντων βοηθόν, τὸν τῶν ἀηλιπισμένων σωτήρα, τὸν παντὸς πνεύματος κτίστην καὶ ἐπίσκοπον τὸν πληθύνοντα ἔθνη ἐπὶ γῆς καὶ ἐκ πάντων ἐκλεξάμενον τοὺς ἀγαπώντάς σε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡγαπημένου παιδός σου, δι' οὗ ἡμᾶς ἐπαίδευσας, ἡγίασας, ἐτίμησας. ἀξιῶμεν, δέσποτα, βοηθὸν γενέσθαι καὶ ἀντιλήπτορα ἡμῶν. τοὺς ἐν θλίψει ἡμῶν σῶσον, τοὺς ταπεινοὺς ἐλέησον, τοὺς πεπτωκότας ἔγειρον, τοῖς δεομένοις ἐπιφάνηθι, τοῖς ἀσθενεῖς ἴασαι, τοὺς πλανωμένους τοῦ λαοῦ σου ἐπιστρέψον· χόρτασον τοὺς πεινῶντας, λύτρωσαι τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ἔξανάστησον τοὺς ἀσθενοῦντας, παρακάλεσον τοὺς διγοψυχοῦντας· γνῶτωσαν ἅπαντα τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ παῖς σου καὶ ἡμεῖς λαός σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου.

Σὺ τὴν ἀένναον τοῦ κόσμου σύστασιν διὰ τῶν ἐνεργουμένων ἐφανεροποίησας· σὺ, κύριε, τὴν οἰκουμένην ἔκτισας, ὁ πιστὸς ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς, δίκαιος ἐν τοῖς κρίμασι, θαυμαστός ἐν ἰσχύϊ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ, ὁ σοφὸς ἐν τῷ κτίσειν καὶ συνετὸς ἐν τῷ τὰ γενόμενα ἐδράσαι, ὁ ἀγαθὸς ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ πιστὸς ἐν τοῖς πεποιθήσειν ἐπὶ σέ· ἐλεῆμων καὶ οἰκτιρμον, ἄφες ἡμῖν τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀδικίας καὶ τὰ παραπτώματα καὶ πλημμελείας, μὴ λογίσῃ πᾶσαν ἁμαρτίαν δούλων σου καὶ παιδισκῶν, ἀλλὰ καθαρεῖς ἡμᾶς τὸν καθαρισμόν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν ἐν δσιότητι καρδίας πορεύεσθαι καὶ ποιεῖν τὰ καλὰ καὶ εὐάρεστα ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν. καί, δέσποτα, ἐπίφανον τὰ πρόσωπόν σου ἐφ' ἡμᾶς εἰς ἀγαθὰ ἐν εἰρήνῃ, εἰς τὸ σκεπασθῆναι ἡμᾶς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ καὶ ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας τῇ θραξίᾳ σου τῇ ὑψηλῇ, καὶ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μι-

σούντων ἡμᾶς ἀδίκως. δὸς ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην ἡμῖν τε καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, καθὼς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἐπικαλουμένων σε αὐτῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ, ὑπηκόοις γινομένοις τῷ παντοκράτορι καὶ παναρέτῳ ὀνόματί σου. Τοῖς τε ἀρχούσι καὶ ἡγουμένοις ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς σὺ, δέσποτα, ἔδωκας τὴν ἐξουσίαν τῆς βασιλείας αὐτοῖς διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ἀνεκδιγῆτου κράτους σου, εἰς τὸ γινώσκοντάς ἡμᾶς τὴν ὑπὸ σοῦ αὐτοῖς δεδομένην δόξαν καὶ τιμὴν ὑποτάσσεσθαι αὐτοῖς, μὴδὲν ἐναντιουμένους τῷ θελήματί σου· οἷς δὸς, κύριε, ὑγίειαν, εἰρήνην, ὁμόνοιαν, εὐστάθειαν, εἰς τὸ διέπειν αὐτοὺς τὴν ὑπὸ σοῦ δεδομένην αὐτοῖς ἡγεμονίαν ἀπροσκόπως. σὺ γάρ, δέσποτα ἐπουράνιε βασιλεῦ τῶν αἰώνων, δίδως τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἐξουσίαν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπαρχόντων· σὺ, κύριε, διεύθυνον τὴν βουλήν αὐτῶν κατὰ τὸ καλὸν καὶ εὐάρεστον ἐνώπιόν σου, ὅπως διέποντες ἐν εἰρήνῃ καὶ πραύτητι εὐσεβῶς τὴν ὑπὸ σοῦ αὐτοῖς δεδομένην ἐξουσίαν ἰλαῶ σου τυγχάνωσιν. ὁ μόνος δυνατὸς ποιῆσαι ταῦτα καὶ περισσότερα ἀγαθὰ μεθ' ἡμῶν, σοὶ ἐξομολογούμεθα διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ προστάτου τῶν ψυχῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλωσύνη καὶ νῦν καὶ εἰς γενεὰν γενεῶν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν».

Αὕτη εἶναι ἡ ὁραία καὶ ἐλίκαιρος προσευχὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπισκόπου Κλήμεντος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προκαλεῖ πρῶγματι συγκίνησιν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ εἴκοσι περίου αἰῶνας δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πρὸ ἡμῶν προσευχὴν, ὡς ἀηγγέλετο αὕτη ἐν τῇ ἀλεξίτῳ καὶ ἀπὸ καρδίας ἀνατεμπομένη λατρεία τῶν πρώτων χριστιανῶν, δι' ἧς παρείχετο εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν βάλασμος παρηγορίας ἐν ταῖς σκληραῖς τῶν διωγμῶν ἡμέραις καὶ ἔδωρετο αὐτοῖς ἐν μέσῳ τόσων δεινῶν ἢ εἰρήνη ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν. Εἶθε καὶ πάλιν, ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν παιδικὴν καὶ θαρμὴν τῶν πατέρων ἡμῶν πίστιν, νὰ τύχωμεν ἐν ταῖς κρίσεσις ἡμέραις ὡς διερχόμεθα τῶν αὐτῶν ὡς καὶ ἐκεῖνοι δωρεῶν.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ, ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

β') Εἰδικώτερον τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ δέον νὰ εἶναι κίνητρον πρὸς ὑπακοὴν εἰς αὐτόν. 10,16-22: 1) Πόσον ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ ἰσχυρὸς, στ. 16-17α. 2) Ἡ ἀπροσωποληψία του ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὴν ἰσχύν του, στίχ. 17β—18. 3) Γνώμονες θρησκευτικῆς καὶ ἠθικοκοινωνικῆς ζωῆς, ἀπορρέοντες ἐκ τῶν ῥηθειῶν ἰδιοτήτων τοῦ Θεοῦ, στίχ. 19-22.—γ') Ἐλατήρια πρὸς ὑπακοὴν εἰς τὸν Θεὸν εἰλημμένα ἐκ τῆς προγενεστέρως ἱστορίας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. 11,1-12: 1) Ὑπενθυμίζονται ὅσα θαυμαστά «ἐποίησεν» ὁ Θεὸς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἐξόδου αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου, στχ. 1-6. 2) Ὑποδεικνύονται ὅσα θαυμάσια ἐπιφύλασσε ὁ Θεὸς διὰ τῆς κατακτῆσεως τῆς Χαναάν, στ. 7-12.—δ') Εὐλογία καὶ κατ'ἴρα ἐπὶ κατο-

χυρώσει τοῦ θεοῦ Νόμου. 11,13-28: 1) Ἐπαγγελία εὐλογίας Κυρίου, στ. 13-15. 2) Ἀπειλαί ἐν περιπτώσει ἀποστασίας, στ. 16-18. 3) Ἐνδεδεγμέναι ἀπὸ τῶν ἀπόψεων τούτων παραινέσεις πρὸς τὸν λαόν, στ. 18—21. 4) Καὶ πάλιν, ἐπαγγελία ἐν περιπτώσει ὑπακοῆς εἰς τὸν Θεόν, στ. 22-25. 5) Κατηγορηματικὴ θέσις τῶν δύο ἐνδεχομένων: ἡ εὐλογίας, ἢ κατάρσις Κυρίου, στ. 26-28.—ε') Ἡ ἐπίσημος διακήρυξις εἰτε τῆς εὐλογίας εἴτε τῆς κατάρσις 11,29-32: 1) Οἱ τόποι ἀπὸ τούδε ὅποιους θὰ γίνῃ ἡ διακήρυξις, στ. 29-31.—ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἐν κεφαλαίῳ 27, στ. 12-14 καθορίζονται καὶ αἱ φυλαί, τῶν ὁποίων οἱ ἐντεταλμένοι θὰ ἐξαγγέλλωσι τὴν εὐλογίαν ἢ τὴν κατάρσιν.—2) Καὶ πάλιν, προτροπὴ «τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα καὶ τὰς κρίσεις» Κυρίου, στ. 32.

Τμήμα Β'. Ἡ περίληψις τοῦ Νόμου

12,1—26,19

I. Ρύθμισις τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ. 12,1—16,17: α') Ἐντολὴ πλήρους κατατροφῆς βωμῶν καὶ εἰδώλων, 12,1—3: 1) Προσίμιον, στ. 1. 2) Ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, στ. 2-3.—β') Ἡ μοναδικότης τοῦ τόπου λατρείας διὰ τὸν Ἰσραηλίτην, 12,4—27: 1) Ἐν τῇ κατακτηθησομένῃ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας μόνον εἰς ἓνα τόπον «ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ἐλοκαυτώματα ὑμῶν», στίχ. 4-7. 2) Ἡ ἐνότης τοῦ τόπου λατρείας διὰ πάντα Ἰσραηλίτην ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν νέων συνθηκῶν βίου αἰτινες θὰ προκύψωσι διὰ τῆς κατακτῆσεως τῆς Χαναάν· ἡ περὶ τὸν τόπον τῆς λατρείας ἐλευθερία, ἣτις ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἔρημον Σινᾶ, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξακολουθήσῃ, στ. 8-12. 3) Ἐφιστάται ἰδιαζόντως ἡ προσοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, στ. 13-14. 4) Προκειμένου περὶ σφαγῆς ζώου πρὸς δρώσιν ὁ Ἰσραηλίτης εἶναι ἐλεύθερος νὰ σφάξῃ αὐτὸ ὅπου θέλει, καταργουμένης προγενεστέρως διατάξεως (πρὸλ. Λευϊτ. 17, 3-4), μετ' ἐπιφύλαξιν νὰ μὴ φαγῶσθῃ τὸ αἷμα, ἀλλὰ νὰ χυθῇ εἰς τὴν γῆν ὡς ὕδωρ, στ. 15-16. 5) Ποῖα δρώσιμα εἶναι διατεταγμένον νὰ φαγῶσθαι παρὰ τὸν τόπον τῆς λατρείας ἀπαιτήτως, στ. 17-18. 6) Ὑπόμνησις τοῦ περὶ τροφοδοτήσεως τῶν Λευϊτῶν καθήκοντος παντός Ἰσραηλίτου, στ. 19. 7) Ἐπαναλαμβάνεται ἀνεπτυγμένη ἢ ἐν στίχοις 15-16 ἐντολή, στ. 20-25. 8) Καὶ πάλιν ὑπόμνησις περὶ τῆς μοναδικότητος τοῦ τόπου λατρείας διὰ τὸν Ἰσραηλίτην μετὰ ὀδηγίας περὶ τοῦ κρέατος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ θυσιαζομένου ζώου, στ. 25-27.—γ') Ἐντολὴ ἀποφυγῆς μιμήσεως τῶν Χανααίων. 12,28-32: 1) Γενικὴ προτροπὴ περὶ τηρήσεως τῶν λόγων τοῦ Κυρίου, στ. 28. 2) Ἡ ἐντολή, στ. 29-31. 3) Ἐντολὴ περὶ πιστῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διατασσομένων, στ. 32.—δ') Ἐντολὴ κατὰ πάσης προπαγανδιστικῆς ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρείας ἐνεργείας ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἰσραήλ, 13,1-18: 1) Πρώτη περίπτωσις προπαγάνδας: οἱ ψευδοπροφῆται, στ. 1-5· ὅχι μόνον πρέπει νὰ μὴ δώσωσι προσοχὴν εἰς αὐτούς, στίχ. 1-4 ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ ἐξοντωθῶσιν οὗτοι, στίχ. 5. 2) Δευτέρα περί-

πτωσις: προπαγανδιστικαὶ ὑποβολαὶ συγγενῶν καὶ φίλων, στίχ. 6-11. 3) Περίπτωσις, καθ' ἣν ἠκούσθη ὅτι πόλις τις Ἰσραηλιτικὴ προσεχώρησεν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, στ. 12-17· ἡ ὑποτιθεμένη περίπτωσις, στίχ. 12-13, ἡ τηρητέα πρὸς τὴν ἀποστατήσασαν πόλιν τακτικὴ, στ. 14—17α· 4) Προτροπὴ καὶ πάλιν πρὸς ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Θεόν μετὰ ὑποσχέσεως θείας εὐλογίας, στίχ. 17β-18.—ε') Ἀπαγορεύεται νὰ μιμῶνται οἱ Ἰσραηλίται τὰ ἐπὶ νεκροῖς ἔθιμα τῶν εἰδωλολατρῶν, 14,1-2'. 1) Ἡ ἀπαγορεύσις, στ. 2) Ὁ λόγος τῆς ἀπαγορεύσεως, στ. 2.—στ' Καθαρὰ καὶ ἀκάθαρτα ζῶα, 14,3-21: 1) Γενικὴ ἀρχὴ ἀποχῆς δρώσεως ἀκαθάρτων ζώων, στ. 3. 2) Τὰ καθαρὰ καὶ ἀκάθαρτα τετράποδα, στ. 4-8: τὰ πρὸς δρώσιν κατὰλληλα, στ. 4-6· τὰ ἀκατάλληλα, στίχ. 7-8. 3) Οἱ καθαρὸι καὶ ἀκάθαρτοι ἰχθύες, στίχ. 9-10. 4) Τὰ καθαρὰ καὶ ἀκάθαρτα πτηνὰ, στ. 11-18. 20.

5) Τὰ ἀκάθαρτα ἐρπετά, στ. 19. Πρὸλ. καὶ Λευϊτ. 11,29-30. 6) Δύο ἄλλοι νόμοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν τροφήν: ἀπαγορεύεται ἡ βρώσις θνησιμαίου, στ. 21α· ἀπαγορεύεται ἡ ἐψῆσις ἐριφίου ἔτι γαλακτοτροφουμένου, στ. 21β.—ζ') Περὶ τῆς «δευτέρας» δεκάτης καὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς. 14,22-29: 1) Διάταξις πρώτη: Ἡ εἰς εἶδος αὕτη δεκάτη θὰ φαγῶσθαι πλησίον τοῦ τόπου τῆς λατρείας «ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος», στ. 22-23. (Περὶ τῆς «πρώτης» δεκάτης, ἴδε Ἀριθμ. 18,21). 2) Δευτέρα διάταξις περὶ τῶν μακρῶν τοῦ «τόπου λατρείας» εὐρισκομένων, στ. 24-27. 3) Τρίτη διάταξις περὶ τῆς ἀνὰ τριετίαν χρήσεως τῆς δεκάτης, στίχ. 28-29.—η') Τὸ σαββαταῖον ἔτος. 15,1-11: Κατὰ τοῦτο τὰ ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν ὀφειλόμενα χρεῖα δὲν ἦσαν ἀπαιτήτα (ὅχι ἔτι παρεγράφοντο), στ. 1-3. 2) Κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ σημασία τῆς συμμορφώσεως εἰς τοὺς θείους νόμους, στίχ. 4-6. 3) Παντὶ σθένει συντρέχειν τοὺς ἐνδεεῖς, στ. 7-11.—θ' Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δοῦλων κατὰ τὸ σαββαταῖον ἔτος, 15,12-18: 1) Τὸ καθήκον, στ. 12. 2) Ὁ τρόπος τῆς ἀπελευθέρωσης, στ. 13-15. 3) Περίπτωσις καθ' ἣν ὁ δοῦλος δὲν θέλει νὰ ἀπελευθερωθῇ, στ. 16-18.—ι' Τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν. 15,19-23: 1) Ὁ ἰδιάζων χαρακτήρ καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν, στ. 19-20. 2) Περίπτωσις ἀναπηρίας τοῦ πρωτοτόκου, στίχ. 21-22.—ια') Αἱ κυριώτεροι θρησκευτικαὶ ἑορταί, 16,1-17: 1) Τὸ τελετουργικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, στ. 1-8· 2) τῆς Πεντηκοστῆς, στ. 9-12. 3) τῆς Σκηνοπηγίας, στ. 13-15. 4) Αἱ τρεῖς ἐτήσιοι ἱεραὶ ἀποδημίαι, στ. 16-17.

E. I. K.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ τῶν πανηγύρεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἐγκύκλιος 258.

Ἄριθ. Πρωτ. 2683

Δεκ. 166

Ἀθήνησι τῇ 9 Νοεμβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1916 ἐγκυκλ. 251 καὶ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρ. ἐν. ἔτ. Συνοδικὴν ἐγκύ-

κλιον, σχετικῶς πρὸς τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν περὶ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς κειμένων καὶ αὐτοῖς ἀνηκόντων χώρων, κοινοποιούντες ὑμῖν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 3081/7.4 καὶ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρ. ἐν. ἔτ. ἔγγραφον τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, γενικῶς μὲν γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸν πανηγυρικὸν στολισμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτασίμους ἡμέρας, δέον ν' ἀπαγορευθῆ ἀπολύτως ὁ ἐσωτερικὸς διὰ σημαίων διάκοσμος αὐτῶν, χρησιμοποιοιμένων μόνον δαφνῶν καὶ μυρσινῶν (σμύριων), κατὰ τὰς παραστάδας τῶν θυρῶν, ἔξωτερικῶς δὲ ἐπιτραπῆ μόνον ἢ ἐν τοῖς κωδωνοστασίοις ἀνάρτησις μεγάλων σημαίων, μὴ ἀποκλειομένης τῆς χρησιμοποίησεως καὶ μικρῶν τοιούτων ἔξω τοῦ κυρίως περιβόλου τοῦ Ναοῦ, ἀπαραιτήτως ὅμως εὐπροσώπων καὶ καθαρῶν, τὰ ἔθνικα δὲ μόνον χρώματα φερουσῶν, ἀπαγορευθῆ δ' ἐπὶ πλέον αὐστηρῶς ἢ ἐν τῷ κυρίως προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ παραμονὴ κατὰ τὰς πανηγύρεις τῶν κατ' ἐπικρατῆσαν ἀκιστον ἔθιμον, διαφόρων μικροπωλητῶν. Εἰδικώτερον ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαφίεται εἰς τὴν ποιμαντορικὴν ὑμῶν σύνεσιν, ἵνα, ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῶν ἑκασταχοῦ πραγμάτων καὶ συνθηκῶν, καθορίζητε καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκτὸς τοῦ προαυλίου τοῦ Ναοῦ παραμονῆς τῶν μικροπωλητῶν καὶ τὴν κατὰ τὰς λοιπὰς περιόδους τοῦ ἔτους χρησιμοποίησιν τῶν συνεχόμενων ἢ παρακειμένων πρὸς τοὺς Ἱεροὺς ναοὺς χώρων, συνφθὰ πάντοτε πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀξιοπρέπειαν.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
 † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
 † Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
 † Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
 † Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
 † Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
 Δ/νσις Τουρ. Ἀστυνομίας
 Τμήμα Ἀστυνομικόν.

Ἀριθ. Πρωτ. 3081(7)4

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτ. 1939

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος. Ἐνταῦθα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ προγενεστέρας ἀλληλογραφίας, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1916 ἐν. ἔ. ὑμετέρα ἀπάντησις, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀνακοινώσητε ἡμῖν τὰς ἀποφύεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς χρησιμοποίησεως τῶν συνεχόμενων ἢ παρακειμένων πρὸς τοὺς Ναοὺς χώρων.

Ὅμοιως ἐνδείκνυται, ὅπως ἐξετασθῆ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ πανηγυρικοῦ στολισμοῦ τῶν Ναῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν καὶ νὰ ὁρισθῶσι τὰ εἶδη καὶ ὕλικά, τὰ ὁποῖα δέον νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ τὸν στολισμὸν, ὥστε καὶ ἡ ἑορταστικὴ ἐμφάνισις νὰ ἐπιτυγχάνεται καὶ τὸ κύρος τῶν Ναῶν νὰ προστατεύεται.

Συνήθως χρησιμοποιῶνται μικραὶ ποικιλόχρωμοι σημαῖαι, ρυπαραὶ καὶ ἐφθαρμέναι ἢ ποικιλόχρωμα χαρτιά, ἅτινα προσδίδουσιν εἰς τὸν στολισμὸν χαρακτῆρα

ρυπαρὰς εὐτελείας καὶ παραβλάπτουσι τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ναῶν ὡς τόπου λατρείας καὶ προσκυνήματος.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
 Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1939.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Κουτσοῦπιδης

ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Ἡ ἀληθὴς ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξομαλύνει τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ δίδει πτερὰ εἰς τοὺς πόδας μας, ὅπως ταχύτερον βαδίζωμεν ἐπ' αὐτῆς.

2. Αἱ λύπαι καὶ αἱ στενοχωρίαι εἶναι ἐνίοτε τὸ πλοῖον, ὅπερ ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὸν λιμένα τῆς προσευχῆς.

3. Τὰ καλὰ ἔργα, τὰ μὴ προερχόμενα ἐκ τῆς πίστεως, δὲν ἔχουσιν ἀξίαν.

4. Ἡ ἀνακολουθία εἰς τὰς πράξεις μας ἀποδεικνύει ὅτι αἱ πεποιθήσεις μας δὲν εἶναι ἴσχυρα.

5. Περὶ τοῦ ζητούντος νὰ στηρίξῃ τὴν ἑαυτοῦ φήμην ἐπὶ ἀπὸ μακροῦ γενομένων καλῶν πράξεων τοῦ δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ μακροῦ ἔχει κεκλεισμένην τὴν καρδίαν καὶ τὴν χεῖρα του.

6. Ὁ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγαπῶν τὴν ἡδονὴν, τὸ χρῆμα καὶ τὴν φήμην δὲν ἀγαπᾷ τὸν Θεόν.

7. Ἐάν τις μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς τοὺς βίβλους διασήμεων ἀνδρῶν, ὅστινες διὰ τῆς ἐργασίας των ἐπιμαρτυροῦσιν ὅτι ἀφῆλσαν τὴν ἀνθρωπότητα, θὰ πείσῃ πόσον αὐτὴ εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐφάνη ἀγνώριος πρὸς αὐτούς.

8. Ἡ φιλαργυρία εἶναι κατάρα ὑπὸ τὴν ὅποιον πολλοὶ ἀποθνήσκουσιν.

9. Ὅστις στηρίζει τὴν εὐτυχίαν του ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀπολαύσεων οἰκοδομεῖ αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἄμμου.

10. Ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ πλοῖον, ὅπερ μᾶς φέρει τὰ ἀγαθὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

11. Μὴ ἐρωτᾷς, ὡς ὁ Πιλάτος, τί εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ πίστευε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀλήθεια.

12. Οἱ ἄνθρωποι κηρύττουσι πολλάκις περὶ χάριτος καὶ ἀληθείας, ἐνῶ ὁ Χριστὸς δὲν κηρύττει μόνον ἀλλ' εἶναι αὐτὸς ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια.

K. I. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἐπέτειος

Ἐπέπρωτο κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἡ ἐπέτειος τῆς συνόψεως τῆς ἀνακωχῆς τοῦ μεγάλου πολέμου τοῦ 1914—1918 νὰ ἐορτασθῆ, ἀν δύναται σήμερον ἐκ ἀρμόζῃ τοιαύτη λέξις, ἐν μέσῳ νέας αἱματοχυσίας καὶ νέων σφαγῶν, ἅτινα δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ὁ καιρὸς τῶν ὅσα ἐπὶ τόσα ἔτη ἔσπειρεν ἡ ἁμαρτωλὴ ἀνθρωπότης. Διότι, διὰν πανταχοῦ ἐκηρύσσειτο μῖσος καὶ διὰν ἡ ἀγάπη, ἡ κορυφὴ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, ἐχαρακτηρίζετο ὑπὸ ἄλλων ὡς «λειψὺς ἀνδρισμοῦ» καὶ «διὰ τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ὁμοεισότητάς ἦτο τὸ ἐλατήριο, τὸ ὁποῖον ὠδήγει τὰς εἰς τὰς πράξεις των, ἐκηρύσσειτο δὲ ἀσυστόλως δεκαετίας ὀλοκλήρους ἢ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἀποστασία, ποῖον ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα».

Διὰ τὴν ὄρασιν τῆς εἰρήνης.

Ἐν μέσῳ τῆς πολεμικῆς καταιγίδος, ἡ ὁποία τείνει νὰ κατακλύσῃ ὀλόκληρον τὸν κόσμον, ἐφ' ὅσον ἐπὶ δύο ἡπείρων τῆς ὑψηλίου κροτεῖ ἤδη τὸ τηλεβόλον καὶ ἀδελφικὸν αἷμα χύνεται ἐκατέρωθεν, ἡ Μεσόγειος Θάλασσα ὁμοιάζει πρὸς ὄρασιν εἰρήνης, τὴν σημασίαν τῆς ὁποίας ἀντελήφθη καὶ ἡ πέραν τοῦ ὠκεανοῦ μεγάλη ἀμερικανικὴ συμπολιτεία. Τὸν ἐκ τῆς δάσεως ταύτης δρασιμὸν ἐπεφύλαξεν ὁ Κύριος νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ ἡ Χώρα ἡμῶν, δι' ὃ βαθεῖαν πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πρὸς Αὐτὸν εὐγνωμοσύνην. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος δοξολογίας τοῦ πανοικτιρμονος δωροδότου.

Καὶ ὁμοῦς ἄλλοι...

Ἐνῶ εἰς τὰς χώρας, ἐν ταῖς ὁποίαις σημειοῦται ἐπιστροφή εἰς τὸν Χριστιανισμόν, δίδεται εἰς αὐτὸν ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχη ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, ἐν Ρωσσίᾳ ἡ θρησκεία θεωρεῖται ὡς... παραλύουσα τὴν θέλησιν τῶν ἐργατῶν καὶ βοηθοῦσα τοὺς ἐκμεταλλευομένους αὐτοὺς! Οὕτως ὁ «Ἄθεος» τῆς Μόσχας, ἀναφερόμενος εἰς τὸ γεγονός, δι' ἡμερικὸν κομμουνιστὰ προσπαθοῦσι νὰ συμβιβάσωσι τὴν εἰς τὸ κόμμα συμμετοχὴν τῶν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς τῶν πεποιθήσεις καὶ ἐπιθυμῶν νὰ διαφωτισθῶν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ κομμ. κόμματος, ὑπερθυμίζει τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπηύθυνεν ὁ Στάλιν πρὸς ἀμερικανικὴν ἐργατικὴν ἀντιπροσωπείαν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν στάσιν τῶν κομμουνιστῶν ἀπέναντι τῆς θρησκείας. «Τὸ κόμμα», εἶπε, «δὲν δύναται νὰ μείνῃ οὐδέτερον ἀπέναντι τῆς θρησκείας δι' ὃ καὶ διεξάγει ἀντιθρησκευτικὴν προπαγάνδαν ἐναντίον οἰωνόηθι ποιῆ θρησκευτικῶν προλήψεων. Συμβαίνει ἐνίοτε, ὥστε μέλη τοῦ κόμματος νὰ γίνονται ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τῆς αὐτῆς προπαγάνδας. Ἐὰν τὰ μέλη ταῦτα ἀποβάλλονται τοῦ κόμματος, οὐδὲν τὸ παράδοξον, καθ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ θέσις ἐντὸς τῶν γραμμῶν τοῦ κόμματος διὰ τοιούτου εἰδους κομμουνιστάς». Περαιτέρω ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς προσθέτει, «Ἡ θρησκεία παραλύει τὴν θέλησιν τῶν ἐργατῶν καὶ βοηθεῖ τοιοῦτοτρόπως ἐκείνους, οἵτινες ἐκμεταλλεύονται αὐτοὺς. Ὁ κομμουνισμὸς διδάσκει ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει ἀφ' ἐαυτῆς νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς μίαν εὐτυχῆ ζωὴν καὶ ὅτι ἡ πέραν τοῦ τάφου ζωὴ ἀποτελεῖ μῦθον».

Τὰ σχέδια ἐν τούτοις ναυαγοῦν.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ὁ Κύριος, ὁ δραστήμιος τὸς σοφὸς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, ἐκμηδενίζει τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ σχέδια τῶν ἐκασταχοῦ ἀντιθέων καὶ ἀντιχριστῶν. Τὴν ἀποικίαν δὲ ταύτην ὁμολογοῦσιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐκπονήσαντες αὐτὰ ἢ ἐλπίσαντες ἐπ' αὐτοῖς. Οὕτως ὁ διαβόητος Γιαροσλάβσκι, ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ρωσσίᾳ Ἀθέων, διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἀντιθρησκευτικὴ δράσις εἶναι πλέον ἢ ποτε ἀναγκαία, «διότι, εἶπε, δὲν δύναμεθα νὰ ἰσχυρίζωμεθα σοβαρῶς ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι

ἀκόμη μεταξὺ ἡμῶν ἑκατομύρια ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦσιν ἀπενθύνοντες τὰς προσευχὰς τῶν πρὸς ἀνυπάρχοντες θεοὺς, ἀγγέλους ἢ ἁγίους. Ἐὰν ὑποτιμῶμεν τὴν σημασίαν τῆς ἀντιθρησκευτικῆς ἐργασίας, ἐσυνέχισεν, κινδυνεύομεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν πρὸ τινῶν εἰδῶν ὑφισταμένην θλιβερὰν κατάστασιν. Πολλοὶ ὀμίλουν τότε περὶ «δρασιμὸν θανάτου» τῆς θρησκείας καὶ ἐπεβεβαίωτο ὅτι δὲν ὑπῆρχον πλέον εἰμὴ μόνον οἱ γέροντες, οἷοντες ἐπίστευον ἀκόμη. Ἡ ὑπερβολικὴ αὕτη ἐμπιστοσύνη προῦξένῃσιν εἰς ἡμᾶς μεγάλην ζημίαν...»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ διαρροῦσαν δεκαπενθήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς τακτικὰς συνεδριάσεις, τῆς συνεδρίας τῆς παρελθούσης Τρίτης μὴ γενομένης, λόγω τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀγομένης ἐορτῆς τῶν Βίσοδιων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τῶν δύο συνεδριῶν, τῆς πρώτης καὶ τῆς τρίτης προήδρευεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, τῆς δὲ δευτέρας τοῦ Μακ. Προέδρου εὐρισκομένου ἐν Βουλιαγμένῃ, ἵνα παραστῆ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πρωκλήσεως Διαδόχου Φρειδερίκης, προήδρευεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης κ. Πολύκαρπος, ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Μακ. Προέδρου.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἀδειαι διὰ λόγους ὑγείας τῷ Σεβ. Μητροπ. Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίῳ, ἐξαήμερος δι' Ἀθήνας, τῷ Σεβ. Μητροπ. Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίῳ πενθήμερος δι' Ἀθήνας καὶ τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Προκοπίῳ δεκαπενθήμερος δι' Ἀθήνας δι' ἀτομικὰς ὑποθέσεις τῷ Σεβ. Μητροπ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱεροθέῳ ὀκταήμερος δι' Ἀθήνας καὶ τῷ Σεβ. Μητροπ. Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Γερμανῷ τριήμερος διὰ Πάτρας δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις τῷ Σεβασμ. Μητροπ. Ἡλείας κ. Ἀντωνίῳ δεκαήμερος δι' Ἀθήνας καὶ παρατάσις τῆς χορηγηθείσης ἤδη διὰ λόγους ὑγείας τῷ μὲν Σεβ. Μητροπ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμῳ εικοσαήμερος, τῷ Σεβ. Μητροπ. Νικαπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέᾳ ὀκταήμερος καὶ τῷ Σεβ. Μητρ. Ἐλασσώνος κ. Καλλινίκῳ δεκαπενθήμερος.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐκοινοποίησε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ ἰδρυσις γυναικείας Μονῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου».

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐκοινοποίησεν ἐγκύκλιόν του πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τοῦ Βασιλείου, δι' ἧς παρακαλοῦνται οὗτοι, ἵνα τοῦ λοιποῦ μὴ ἀποστέλλωσιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου μελέτας περὶ ἀνεγέρσεως ἱερῶν Ναῶν, ἐν αἷς προβλέπονται ἐργασίαι μετὰ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος.

— Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ κατέβαλεν εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον, ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοφρονιστηρίου τῶν κληρικῶν δρωγμὰς 150 γιλ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτητῶν ἐπισκευῶν πρὸς διαρρυθμίσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πιθαρίου Μυτιλήνης εἰς Σοφρονιστήριον.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι δυνάμει τοῦ Α.Ν. 970)1937 οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου κληρικοὶ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς αὐτὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὁρίου εἰσακτέων.

— Ὁ διὰ Β. Διατάγματος διορισθεὶς ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἱερολογ. ἱεροδ. Δαμασκηνὸς Χατζόπουλος, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐκοινοποίησε πρὸς

τὴν Ἱ. Σύνοδον ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, δι' ἧς συνιστάται ἡ οἰκονομία χάριτος κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἀποφυγὴ χρησιμοποιοῦσας πολυτελοῦς τοιοῦτου.

— Ὡσαύτως ἐκονοποιήθη ἕτερα ἐγκύκλιος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς γνωρίζεται πρὸς ἅπασας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ὅτι καὶ οἱ ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἔχοντες βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς τοὺς τακτικούς ὑπόκεινται εἰς τὴν κράτησιν διὰ ὀλοκλήρων μισθῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, καταβαλλομένων εἰς 24 ἡμέρας μηνιαίας δόσεις.

— Ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐτυπώθη ὁ νέος ἡμεροδείκτης τοῦ 1940 καλλιτεχνικώτατος εἰς ἐμφάνισιν, διατιθέμενος εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τῶν Μητρ. Γραφείων.

— Ἡ Α. Β. Υ. Παιδείας Φρειδερίκη, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς μεγάλης κυρίας τῶν τιμῶν εὐγενεστάτης κ. Κωνστατίνου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν τιμῶν κυρίας εὐγενεστάτης δος Ὑψηλάντου ἐπεσκέφθη τὸ ἐν Βουλιαγμένη Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον. Τὰς Α. Β. Υ. ἱπεδέχθη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις καὶ ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἱδρύματος, ἐνθα ἀνεπέμφθη εἰδικὴ δέξις, μεθ' ἧν ἡ Α. Β. Υ. συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῆς Κοσμητείας τῶν Κυριῶν, περιήλθε τὸ Ἱδρυμα, ἐμφράσασα ἐπὶ ζῆτύῳ τὴν χαρὰν αὐτῆς τῷ Μακαριωτάτῳ.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμόν, παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ νέῳ ἰδιοκτητῷ μεγάρῳ, ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις αὐτοῦ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

— Τῇ 13 τρέχοντος, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς τὸ Ἄ ἐν Ἀθήναις Νεκροταφεῖον καὶ ἀνέπεμψε δέξις ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀεινήτου προκατόχου αὐτοῦ, Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν ἔξοχώτατον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

— Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας, ὑποβαλὼν ἅμα τὰ συγγραφήματα αὐτοῦ. Τοῦτον ἀντεπεσκέφθη τῇ ἐπαρμένη καὶ ἠχορήγησεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Μακαριώτατος.

— Συνήλθον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τὰ Διοικ. Συμβούλια τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινοφελῶν περιουσιῶν, τοῦ Ἐκκλῆσ. Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Μαθητικῶν Συστημάτων.

— Παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. τῶν Παιδείας Ἀνδρῶν καὶ Χριστοφόρου, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων τοῦ Κράτους Ἀρχῶν ὠρχίσθησαν, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀ' Συντάγματος Πεζικοῦ οἱ νεοσὺλλεταὶ στρατιῶται τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

— Ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν, ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον οἱ νέοι Φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης.

— Ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐποιήσαντο τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ νέοι τακτικοὶ καθηγηταὶ κ. κ. Δημητριάδης, τῆς Ὄρεινολαρυγγολογίας, Ζακυνθινός, τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ Α. Τσιριντάνης τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. Πρὸς αὐτοὺς διεβίβασε τὰ συγγραφήματα καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὡς ἐκπρόσωπος αὐτοῦ παραστάς Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἐπετειῆς τῆς Ἰδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Νεο-

λαίαν, μεταδοθεῖσαν ῥαδιοφωνικῶς ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ὀργανώσεως.

— Τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου Φιλίππου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἱ. Ναῷ τοῦ ἁγ. Φιλίππου.

— Τῇ ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον ἐν τῷ ἑορτάζοντι Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφείου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἑορτάζοντι Πανεπιστημιακῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Καπνικαρέας.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκδηεῖθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ ἁγ. Γεωργίου Κάρυτση ὁ ἐκ ΚΠόλεως ἱατρός Γ. Σταυρίδης. Τῆς Ἀκολουθίας προσέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως, παρέστη δὲ κατ' αὐτὴν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ συνευλητήθη τὴν οἰκογένειαν ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐπιθυμίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐπεσκέφθη τῇ ἑορτῇ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ἐν Ἀθήναις Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων, ἵνα μεταδώσῃ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Α. Μ. Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ὀρθρον καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀσύλου καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον πρὸς τοὺς ἐκκλησιασθέντας τροφίμους καὶ ὑπαλλήλους. Συνώδευσεν εἰτα ἀσκητῆς τὸν Ἱερέα, μετενεγκόντα εἰς πολλοὺς ἐν διαφόροις θαλάμοις ἀσθενεῖς τὴν θείαν Κοινωνίαν καὶ διένειμε τὸ ἀντίδορον, μετὰ δὲ ταῦτα παρέμεινεν εἰσέτι ἐπὶ δίωρον, παραμυθῆσας ἱκανοὺς τῶν ἐπὶ κλινῶν κειμένων ἀσθενῶν.

— Ὁ πανοσιολογ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἀρχιμ. κ. Γεωργίας, ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ ἁγ. Σταυρίδου ἐν Πειραιεὶ τὴν πρώτην κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χάριν τῶν μαθητῶν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμύλησεν πρὸς τὴν ἐκκλησιασθεῖσαν νεολαίαν.

— Ἐν τῇ «Αἰθούσῃ Στρατηγοπούλου» ἦνοιξεν ἡ ἐκθεσιὰ ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸ «Ἁγ. Ὄρος καὶ λιτέχου κ. Μ. Πολτόφ. Ἐκ προσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὴν ἐκθεσίαν καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν, περιεργασθεὶς τοὺς πίνακας, διὰ τοὺς ὁποίους συνεχάσθη θεομῶς τὸν ἐκλεκτὸν καλλιτέχνην, ὁ ὁποῖος κατορθώσας νὰ ἀντιγράψῃ λίαν πιστῶς τὰς τε φυσικὰς τοῦ Ἄθω καλλονὰς καὶ τὰ μεγαλειώδη καὶ ἱστορικὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους μνημεῖα.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος ἔδωκε πρὸ ἔτους ἐν Λαμῇ Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Πανος. Ἀρχιμ. Παιφίλου Παπαγιάννη, ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως. Ἐν αὐτῇ διδάσκει ὁ μουσικολογικώτατος ἱεροδιδάσκων τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Λαμίας Νικόλαος Γκιλάβας. Ἡ Σχολὴ εἰργάσθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος. τὰς προόδους δὲ αὐτῆς ἐκλήθη νὰ διαπιστώσῃ τῇ 5 Νοεμβρίου ἡ Λαμακὴ Κοινωνία, ὅτε οἱ μαθηταὶ υπέστησαν λίαν ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις, ψάλλαντες ἴδια καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὠραία βυζαντινὰ μέλη. Μεθ' ὃ ὁ Σεβ. Μητροπ. Φθιώτιδος διένειμε εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς δῶρα ἐκ βιβλίων μουσικῶν, ἀπένευσε δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἄλλοθεν τηθέντα α' καὶ β' βραβεῖα τῆς σειρᾶς τῶν Μουσικῶν Πανδευτῶν τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀδελφότητος «Ζωὴ» εἰς τοὺς καλλιφώνους ἀδελφοὺς Ἀθανάσιον καὶ Γεώργιον Κόντον, ἐχρηθεὶς εἰς πάντας τὰ εἰκότα. Αὐθημερόν πρό μεσημβρίας ἀνεγνώσθη εἰς ὅλους τοὺς ἱ. ναοὺς Λαμίας ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Μητρο. Φθιώτιδος, προσκαλοῦσα τοὺς εὐσεβεῖς καλλιφώνους νέους νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν α' τάξιν τῆς Σχολῆς, τὴν ἰδρυθεῖσαν διὰ τὸ νέον σχολ. ἔτος.

ΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ρωμαιοκαθολικὴ ἐφημερὶς «Lettres de Rome», γράφουσα περὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ θέσεως τῶν καθολικῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ νέου Συντάγματος οἱ κατ' αὐτῶν διωγμοὶ ἐνετάθησαν, καὶ, δύνανται τις νὰ εἴπῃ ἀπέβησαν αὐτὸ τοῦτο ἐξοντωτικῶς. Κατὰ τὰ ἔτη 1937 καὶ 1938 συνελήφθησαν καὶ οἱ τελευταῖοι ἱερεῖς, οἵτινες εὐρίσκοντο εἰς ἐνορίας, Ἀρχιεπισκοπῆς μῆνας μετὰ τὴν αἰφνιδίαν

των εξαφάνισιν, ἐγνώσθη ὅτι εἶχον ἀποσταλεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν, ὅπου ἡ κυβερνησις εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων μεγάλης ἐκτάσεως. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἱερέων τούτων ἀπέθανον κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν των. Ἐάν δέ τις μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποιητῆς του ἠθέλων ἐμφανισθῆ εἰς τινὰ πόλιν τῆς Ρωσσίας, παραμένει γενικῶς μακρὰν τῆς ἐνορίας του, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τελῇ τὰ τῆς λατρείας. Συνήθως ὅμως μετὰ τινὰ χρόνον συλλαμβάνεται καὶ πάλιν δια νὰ ἐγκλεισθῆ εἰς τας φυλακὰς ἢ νὰ σταλῆ ἐκ νέου εἰς ἐξορίαν. Οἱ πιστοὶ διατηροῦσι, καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτῶν, τὴν ὑποκειμένην ζωὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. «Τὸ ἀδύνατον ὅμως τῆς μεταδόσεως τῶν μυστηρίων», ἐπιλέγει ἡ ἐφημερίς, «παρὰλλήλως πρὸς τὴν ἀσκουμένην ἐντατικὴν προπαγάνδαν ἐν τῷ σχολείῳ καὶ τὴν ἀγρυπνον ἐπιτήρησιν τῆς ἀστυνομίας, ὑπάρχει φόβος νὰ κατισχύσωσιν ἐν τέλει τῆς καθολικῆς ζωῆς...»

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Ἐπιτροπῆ τῆς Γενικῆς Συνόδου τῆς Αὐστραλιανῆς Ἐκκλησίας, συνελθούσα ἐσχάτως ἐν Σίδνεϋ, προέβη εἰς τὴν ἐκπόνησιν νέου σχεδίου καταστατικοῦ, καθ' ὃ, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ προλόγῳ, ἡ Αὐστραλιανὴ Ἐκκλησία ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς ἐρημνείας τῆς πίστεως ὡς καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ τρόπου τῆς λατρείας. Τὸ ἀκανθώδες ζήτημα τοῦ Ἀνώτατου Δικαστηρίου (εἰδος ἀκρωστικοῦ, δικάζοντος κατ' ἔφεσιν) διευθετεῖται ὡς ἑξῆς. Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διορίζεται λαϊκὸς περιστοιχισμένος ὑπὸ ἑξὶ μελῶν, ἑξ ἄν τρεῖς λαϊκοὶ καὶ τρεῖς ἐπισκοποὶ. Ἡ προεβυτεριανὴ Ἐκκλησία δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ. Ἀκολουθῶν τὸ σχέδιον προβλεπεί τὴν παραχώρησιν ἀπεριορίστου ἐξουσίας εἰς τὰς ἐπισκοπὰς ἐπὶ ὑποθέσεων δυναμένων νὰ παραπέμψωσι εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον. Ὅριζεται ὡσαύτως ὅτι δυνάμει ἐιδικῆς διατάξεως καὶ κατόπιν ἀποφάσεως ἐπισκοπικῆς συνόδου (τοπικοῦ ἐπισκοπικοῦ συμβουλίου), τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὑποχρεοῦται, ὅπως συμβουλευῆται τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ ζητημάτων δογματικῆς φύσεως. Δι' ὑποθέσεις, εἰσαγομένας εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἡ ἀκολουθητέα ὁδός, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίξῃ περὶ τοῦ ἂν ὑφίσταται δογματικὸν ζήτημα ὡς καὶ ἂν συντρέξῃ λόγος νὰ ζητηθῆ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπισκόπων.

ΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' ἀνταπόκρισιν τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας κατὰκτησιν τῆς Ἀβυσηνίας αἱ ἐν Ἱεροσολύμοις αἰθιοπικαὶ μοναστικαὶ κοινότητες περιήλθον εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν, καθ' ὅσον ἡ Ἰταλικὴ Κυβερνησις ζητεῖ δι' ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπραξέως τῶν εισοδημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως διαφόρων κτημάτων, ἀνηκόντων ἄλλων μὲν εἰς τὰς αἰθιοπικὰς μονὰς, ἄλλων δὲ εἰς τὴν Κυβερνησιν καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Ἰταλίας κρίνεται ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν στάσιν τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἐξ Ἀβυσηνίας προσφύγων, οἵτινες, πληροφορηθέντες ὅτι τοῦ λοιποῦ ἐλογίζοντο Ἰταλοὶ ὑπήκοοι, ἠρνήθησαν νὰ παραδώσωσι τὰ αἰθιοπικὰ διαβατήριά των καὶ νὰ λάβωσιν ἰταλικά τοιαῦτα, διακηρύξαντες συνάμα ὅτι θέλουσι παραμείνει πιστοὶ εἰς τὸ παλαιὸν καθεστῶς. Συνεπεία τούτου καὶ ὅπως ἐξαναγκάσῃ μοναχοὺς τε καὶ λαϊκοὺς εἰς ὑποταγήν, ἡ Ἰταλικὴ Κυβερνησις προέβη εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας Ἀβούνα Κυρίλλου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τούτου ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ—Ἐπισκόπου Ἀβραάμ. Ἰερομόνου ὅμως οἱ αἱ Ἀβούνα ἐλάμβανον τὴν χειροτονίαν ἀπὸ τοῦ Κόπτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ ὅτι ἡ Κοπτικὴ Ἐκκλησία ἤσκει ἀνεκαθεν ποιᾶν τινὰ πηρορὴν ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Αἰθιοπικῆς, ὁ Κόπτης Πατριάρχης προέβη εἰς τὸν ἀφορισμὸν τοῦ ὑπὸ τῶν ἰταλῶν ἀρχῶν ἐγκυκαταθέντος νέου Ἀβούνα. Κατόπιν τῆς πράξεως ταύτης οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναχοὶ ἐκήρυξαν χρισματικὴν τὴν νέαν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀναγνωρίζοντας τὸν τέως Ἀβούνα ὡς νόμιμον αὐτῶν ἀρχηγόν. Ἡδὴ, ὅποτε πᾶσαι

αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἰταλικοῦ Προξενείου, ὅπως πείσῃ τοὺς Ἀβυσηνικοὺς νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν τοῦ ἀπέβησαν μάταια, ἡ Ἰταλικὴ Κυβερνησις, ἐπικαλουμένη τὰ πολιτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ πρόνομα τοῦ ἰταλικοῦ στέμματος, ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ὡς διάδοχος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὑπὲρ τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Κυβερνησις τῆς Παλαιστίνης μελετᾷ ἤδη τὸ ὅλον ζήτημα, καθ' ὅσον εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀξιώσεις προβάλλεται ἡ ἔνστασις, ὅτι αἱ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστικαὶ Κοινότητες ἦσαν καὶ εἶναι αὐτόνομοι καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ σημερινὴ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἐγένετο σχισματικὴ δὲν δύναται νὰ ἔξῃ οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηριακῆς περιουσίας, ἣτις ἐδόθη ὑπὲρ τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τῷ μετὰξὺ ὅμως αἱ μοναστικαὶ κοινότητες, σεροῦμεναί τῶν σπουδαιότερων πύργων, τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν συντήρησίν των, αἰσθάνονται ἔτι περισσότερον τὴν πτωχείαν εἰς ἣν μετὰ τὴν συρροὴν τῶν προσφύγων εἶχον περιέλθει.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Κατωτέρω δημοσιεύεται κατάστασις τῶν μέχρι 31/10/39 εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς ἀναστήλωσεως τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πνιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καθ' ἣν τὰ παρὰ τοῖς Κεντρικοῖς Καταστήμασι τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀγροτικῆς κατατεθειμένα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὰ ἑξ εἰσφορῶν ἀνέρχονται εἰς τὸ πρὸς τῶν δρχ. 12.345.914.15. Εἰς τὸ ποσὸν ὅμως τούτου δὲν περιλαμβάνονται αἱ εἰσφοραὶ καὶ καταθέσεις αἱ γενομένηαι μετὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου τ. ε., αἱ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα καὶ μὴ μεταφερθεῖσαι εἰσέτι εἰς τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα τῶν Τραπεζῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐκ δρχ. 275.000 εἰσφορᾶς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, οὐτινος ἡ εἰσπραξίς θὰ συντελεσθῆ κατ' αὐτάς.

Εἰσφοραὶ :

Εἰσφοραὶ :	Δρχ.
Ἐθνεστρικό	13.092.—
Τραπεζῶν	4.556.000.—
Δήμων καὶ Κοινοτήτων	512.585.20
Ἐξ ἄγ. Ὁρου	233.342.—

Εἰσφοραὶ κατὰ Μητροπόλεις :

1. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν	2.943.183.75
2. Θεσσαλονίκης	372.014.80
3. Πατρῶν	267.412.00
4. Σύρου	247.318.10
5. Χαλκίδος	187.611.00
6. Σάρτης	180.122.50
7. Κορινθίας	146.600.00
8. Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως	138.872.00
9. Πολυανῆς, Κιλκισίου καὶ Βαρδαριωτῶν	133.843.70
10. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	132.810.00
11. Σάμου καὶ Ἰκαρίας	116.884.40
12. Δράμας καὶ Φιλίππων	115.371.50
13. Σερβίων καὶ Κοζάνης	111.737.85
14. Ἀργολίδος	103.991.00
15. Κερκύρας καὶ Παξῶν	99.448.10
16. Ἐδέσσης	94.644.80
17. Λαρίσης	89.826.60
18. Μαντινέας καὶ Κυνουρίας	85.412.20
19. Κεφαλληνίας	84.590.00
20. Σερρών	75.856.00
21. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλαίας	68.948.00
22. Γρεβενῶν	65.749.15
23. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως	65.700.50
24. Σιδηροκάστρου	65.603.50
25. Καστορίας	58.422.40
26. Ἐλευθερουπόλεως	56.691.00
27. Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας	55.886.00
28. Κίτρους	54.212.00
29. Ἠλείας	53.807.00
30. Κασσανδρείας	53.539.00
31. Ζακύνθου	50.561.00

32. Φωκίδος	49.432.10
33. Τρίκκης και Σταγών	48.959.00
34. Καρυστίας	48.866.50
35. Λευκάδος και Ίθάκης	46.382.00
36. Μαρωνίας και Θάσου	40.447.00
37. Αλεξανδρουπόλεως	40.430.00
38. Θηβών και Λεβαδείας	38.155.50
39. Έλασσώνος	27.893.00
40. Σισανίου και Σιατίστης	26.157.00
41. Παραρυστίας. Φιλιατών και Γηρομερίου	24.482.70
42. Ζακύνθου	23.907.50
43. Κυθωνίας και Αποκορώνου	23.443.00
44. Μεγαρίδος	21.875.50
45. Δήμνου	18.959.00
46. Βερροίας και Ναούσης	18.033.50
47. Φλωρίνης	17.715.50
48. Άρτης	13.550.00
49. Ναυπακτίας	12.098.50
50. Νικοπόλεως και Πρεβέζης	6.901.00
51. Πέτρας	6.000.00
52. Μυτιλήνης	4.240.20
53. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης	3.725.50
54. Ίωαννίνων	2.179.00
55. Ίερισσού και Αγίου Όρους	2.090.00
56. Φθιώτιδος	1.594.00
57. Ίεράς και Σητείας	1.210.00
58. Δημητριάδος	449.00
59. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων	300.00
60. Γυθείου	259.00
61. Διδυμοτείχου και Όρσοτιάδος	110.00
Είσφοραί Έκκρεμείς :	3.013.10
Τόκοι	80.258.50
Σύνολον Δρ.	12.345.914.15

NEA BIBLIA

Δμ. Σ. Αλιβιζάτου, καθηγητού του Κανονικού Δικαίου και της Ποιμαντικής, *Τό Κανονικόν Δίκαιον έν τῷ Πανεπιστημίω*, Ιστορικόν σημείωμα περί τῶ μαθήματος, τῶν διδασκάντων και τῶν συγγραφέων αὐτοῦ κατά τήν α'. ἑκατονταετία του Πανεπιστημίου, ἀνάτυπον ἐκ τοῦ τόμου τῆς Έκδοτικῆς Τηλετύπου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀθήναι, 1939.

Αρχιμ. Έμμανουήλ Γ. Καρπαθίου, *Ιστορία τῆς Έκκλησίας*, ἀπό τῆς ἐποχῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων μέ κέντρον καί βάση τήν Ὁρθόδοξον Έκκλησίαν, Έν Ἀθήναις 1939. Εἰς τήν ἑλληνικήν ἐκτὸς τοῦ ὅραίου τομίδου «Ἡ Έκκλησία μας» τῆς σειρᾶς τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, τοῦ ὁποῦ συγγραφεὺς εἶναι ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Σ. Μπαλάνας, δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο σὺντομον ἔργον, τὸ ὁποῖον θά ἦτο δυνατόν νά κατατοπίσῃ τὸν μὴ εἰδικὸν εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Έκκλησίας ἡμῶν, πολλῶ μᾶλλον εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καθόλου. Ὁ ἀκάματος συγγραφεὺς, Αρχιμ. κ. Έμμ. Καρπαθίος, διὰ τοῦ νέου του ἔργου ἀναπληροῖ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ κενὸν τοῦτο, δίδων εἰς 286 σελίδας ἀκριβῆ μὲν, ἀλλὰ και ἀπλῆν και εὐληπτον εἰκόνα τῆς μακραίωνος ἱστορίας τῆς θρησκείας ἡμῶν. Τὸ γλαφυρὸν, συγχρόνως δὲ ἀπλοῦν και ἀπέριττον, ὕψος του προσελκύει τήν προσοχήν τοῦ ἀναγνώστου και τὸ καθιστᾷ ἀνάγνωσμα ἐνδιαφέρον διὰ τήν ἱστορίαν τῆς πίστεώς του. Ἐλπίζομεν και εὐχόμεθα νά εὖρη εἰσοδὸν εἰς πᾶσαν χριστιανικήν οἰκογένειαν και νά συντελέσῃ εἰς θαυτέραν ὑπὸ πάντων κατανόησιν τῆς οὐσίας και τοῦ χαρακτήρος τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν ὁποίαν ἐν τῇ ἀφηγησει του ἔχει λάθει ὡς κέντρον ὁ συγγραφεὺς.

I. I. K.

Τὸ κῆρος τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Έκκλησίας», Έν Ἀθήναις 1939. Ἐξεδόθησαν και εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος τὰ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ και Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ὑποβληθέντα πρὸς αὐτήν ὑπομνήματα τῶν καθηγητῶν αὐτῆς Α. Σ. Ἀλιβιζάτου, Δ. Σ. Μπαλάνου Π. Ι. Μπρατσαϊώτη και Π. Τρσμπέλα.

Ἱεροδ. Τιμοθέου Έμ. Ματθαϊάκη, π. θ. Γραμματέως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Τὸ πράσινον ἐν τῇ Ἀγία Γραφῇ, Ἀθήναι 1939. Ὁ 100 σελίδων κομψὸς οὗτος τόμος εἶναι ἀνάπτυξις διαλέξεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ σ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου τοῦ «Ὁρθόδοξων Χριστιανικῶν Ἐνώσεων», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κατὸν Φεβρουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὀργανωθείσης Ἐβδμάδος τοῦ Πρασίνου. Ἡ ἰδέα τῆς συλλήψεως τοῦ θέματος καὶ ἡ διαπραγματεύσις αὐτοῦ, δεικνύουσα θεσιότητα τοῦ σ. κ. λιπαρὰν γνώσιν τῶν ἱερῶν κειμένων και τῶν πατέρων, κρταὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου μέχρι τέλους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος και Φανίλων.

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 65 παρ. 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369)38 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς θουλομένους νά καταλάβωσι τὰς χηρευούσας θέσεις τακτικῶ ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Κεμερλέρ, 2) Φτελοπούλας, 3) Παληοκκλησίου, 4) Δοξάδος και 5) Παραπροασαίνης, ὅπως ἐντὸς μῆνός ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἄνω ἐνορίας. Έν Καρδίττῃ τῇ 8ῃ Νοεμβρίου 1939. Ἧ Ὁ Θεσσαλός και Φανίλων Ἱερετικὸς Ἱ.

Ἱ. Μητρόπολις Παροναξίας και Θήρας.

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὸ 65ον ἄρθρον τοῦ Νόμου 1369)1938 «περὶ ἐνορ. ναῶν και ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς θουλομένους και ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μῆνός ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα ἐνδεικτικά προκειμένου νά προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων διὰ τὰς χηρευούσας θέσεις ἐφημερίων, 1) Δαμαριδιῶν Νάξου τοῦ ἱ. ν. Μεταμορφώσεως και 2) Σαγκρίου Νάξου τοῦ ἱ. ν. καὶ τῶν Ταξιάρχων. Έν Νάξῳ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1939. Ἧ Ὁ Παροναξίας και Θήρας Χερουδὸς Ἱ.

Ἱ. Μητρόπολις Κρήτης

Καλοῦμεν τοὺς θουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων ἀπαιτούμενα προσόντα, νά καταλάβωσι τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικῶ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Κιθαρίδος Μαλεβυζίου, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς ἐνός μῆνός ἀπὸ σήμερον τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα ἔγγραφα, προκειμένου νά γίνῃ ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς τῆς ἀνωτέρω χηρευούσης θέσεως. Έν Ἡρακλείῳ τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1939. Ἧ Ὁ Κρήτης Τιμόθεος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19, ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 24-195

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία :

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Δράμας και Φιλίππων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης και Σταγῶν ΠΟΥΚΑΡΗΘΣ

Τοῦ λοιποῦ τὰ παντός εἶδους ἐμβάσματα, συνδρομαί καὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου «Έκκλησία» δέον νά ἀποστέλλοντα ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Δελτίου Ν. Σταδόπουλον. Γραφεῖα Περιοδικοῦ «Έκκλησία» Φιλοθέης 19, Ἀθήνας.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ταχ. ἐπιταγὰς νά ἀναγράφωσιν ὀπισθεν αὐτῶν τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἀποστέλλονται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φοῖνικος», ὁδὸς Λεωννάτου 4.—Τηλ. 64-2